

“L'espontaneïtat és clau”

Marcel Borràs (Olot, 1989) i Nao Albet (Barcelona, 1990) es van conèixer fent d'actors a Tot és perfecte, de Roger Bernat. Amb aquesta obra van fer una estada d'un mes i mig a Portugal que va ser fructífera: Borràs i Albet es van fer amics i es van atrevir a presentar un projecte a Àlex Rigola: “En Nao tenia alguns escrits”, diu Borràs. El director del Lliure els va posar dins del primer Radicals Lliure i van impactar a públic i premsa. Amb poc més de 20 anys, ja preparen el quart muntatge per al Lliure. No es volen pressionar. No busquen explicacions ni miren de traçar una dramàtúrgia coherent: segueixen amb la seva fórmula de plantejar-se idees i textos, provar-los i seleccionar i rebutjar sense dramatisme. “L'espontaneïtat és clau”, insisteix Borràs. Dels quatre títols, tres són per als Radicals. I tots dos entenen que s'ho han de passar bé assajant si s'estan dos mesos per a només tres funcions. Borràs creu que fan un teatre que interessaria molt la gent de la seva quinta que no va al teatre, perquè juguen amb referents generacionals. Potser no és intel·ligent perquè això vol dir parlar per als que no són a platea, però és el seu llenguatge. Els preocupa el què i el com, però, estranyament, no en parlen, el que pot fer que cadascú tingui raonaments diferents. No s'entesten a saber de què parlen fins que han estrenat.

Hi ha un corrent d'actors que passen a la direcció. És el cas de Josep Maria Pou i Julio Manrique, però també de Marta Angelat, Òscar Molina, David Selvas...

Publicat a:

-Avui 04-04-2011 Pàgina 45

-El Punt Barcelona 04-04-2011 Pàgina 41

-El Punt Comarques Gironines 04-04-2011 Pàgina 49

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/391954-lespontaneitat-es-clau.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecultura&utm_source=rss&utm_medium=mecultura&utm_campaign=rss